PRAMÍNEK

Č. 58 | INFORMACÍ Z BAČALEK A LIČNA |7-8/2015

SLÁVA NAZDAR VÝLETU….

Babiččino údolí

Ač léto ještě nezapočalo, třináctý den měsíce června byl „typický letní s bouřkou za humny“. Výletníků z bačalského kopečku byl plný zájezdový autobus. Cílem výletu byla místa spojená s životním příběhem Boženy Němcové, který je stále opředen řadou tajemství. Poselství jejího románu Babička je však jednoznačné, žití v pravdě, s pokorou, láskou a úctou k druhým i sobě, v tom je to kouzlo, co nám dává radost, naplnění a smysl života. První zastávka byla v České Skalici. Zde jsme si prohlédli velice pěkně udržovaný kostelík, kde se B. Němcová vdávala. Krátkou procházkou jsme došli do centra města a navštívili pěkně zrekonstruovanou školu, do níž spisovatelka jako dívka docházela. Mohli jsme zkoušet rozluštit písmo tehdejší doby napsané křídou na velké tabuli. Děti s respektem pozorovali paní průvodkyni s ukazovátkem v ruce. Někteří vyzkoušeli, jaké to bylo dostat jím přes ruce či si jít kleknout na polínka v koutě. Průvodkyně, starší dáma, poutavě vyprávěla pro všechny věkové kategorie návštěvníků. Po té už trochu umořeni

vedrem jsme opět nastoupili do autobusu a přesunuli se k ratibořickému zámku. Park, který jej obklopuje, prochází rekonstrukcí, přesto je krásný a má kouzelná zákoutí. Čekala nás návštěva zámeckých prostor. Nejprve se nás ujala komorná a poučila jak důstojně pozdravit paní kněžnu. Dámská část výpravy se chytla po straně za sukýnky a kraťásky a trénovala „pukrle“.

Pokračování na straně č.2.

SLÁVA NAZDAR VÝLETU….

Pokračování z titulní strany.

Pak nás čekal vytížený pan komorník Leopold – pochrupující na lenošce před komnatou paní kněžny. Paní kněžna nás přijala rezervovaně, za to komteska Hortensie byla k „nakousnutí“, milá, štěbetavá, plná emocí a holčičky nemohly spustit oči z jejích šatů. Audience byla u konce, a tak jsme slíbili pozdravení ve mlýně a na bělidle. Herecké výkony průvodců nás tak vtáhly do starých časů, že při procházce Babiččiným údolím od zámku k mlýnu mi tak nějak „přebývali“ ostatní výletníci a chyběla kulaťoučká babička s vnoučaty kolem sebe.

Ve mlýně nás přivítali pěkně z gruntu, písničkou, bylinkami, tancem a na závěr sám mlynář prodával úžasné domácí koláče, že člověk nevěděl, který vybrat. Nevím, jak pořídili ostatní, ale z koláčů, které jsem chtěla přivézt příbuzným domů, mi děti nechaly pouze jeden. V odpoledním horku se ze stinného místa u mlýna některým výletníkům už na bělidlo nechtělo. Ale stálo to za to. U Viktorčina splavu bylo příjemné osvěžení. Jak cachtáním ve vodě, tak domácím nanukem. Na bělidle nás přivítaly děti z folklórního souboru a ukázaly, jaké hry těšily Barunku a její kamarády.

A dočkaly jsme se i nádherné babičky. Tiše jsme naslouchali jejím moudrým slovům, která nepodléhají zubům času. Kéž je umíme žít a předávat dál. Pavla Kaprasová pro nás ještě měla připravenu návštěvu bytu, kde Božena Němcová bydlela. Nezbylo však pro to času. Vysušení a uťapkaní jsme zasedli v restauraci už ne k pozdnímu obědu, ale večeři. A milosrdně se mezitím přehnala pěkná bouřka s lijákem, abychom mohli s osmou hodinou večerní při vystupování z autobusu pronést: Sláva nazdar výletu, nezmokli jsme, už jsme tu!

J. Rukavičková

AKTUÁLNĚ Z ÚŘADOVNY

Zatrubnění strže

Po skoro **tříletém** administrativním maratonu se nám konečně podařilo 24. 6. 2015 získat **stavební povolení** na zatrubnění strže pod pivnicí. Ještě v červnu bylo zahájeno poptávkové řízení na dodavatele akce. Bude-li se vše vyvíjet podle našich představ, mohli bychom do 25. července uzavřít s vybraným dodavatelem smlouvu o dílo a doufejme, že se nám do časného podzimu podaří akci realizovat. Po technické stránce bude obec jako investora při budování zatrubnění zastupovat pan Jiří Podzimek, který je naším odborným konzultantem od samého začátku akce.

Zasedání zastupitelstva obce,

jehož hlavním bodem programu bude právě projednání a schválení smlouvy o dílo s vybraným uchazečem/dodavatelem akce „strž“ se **koná v pondělí 20. července 2015 od 18.00 hodin** v pivnici U Bači.

„Lapněte na lavku“,

říká se na Zlínsku, když někoho vybízíte, aby se posadil na lavičku. Tuto možnost máte už i u nás na hřbitově, kam byly umístěny hned dvě. Obec zakoupila celkem 5 ks parkových laviček. Dvě pro již zmíněný hřbitov, ať už pro účastníky smutečních obřadů, tak i pro ty, kteří přijdou na hřbitov upravovat hrob a potřebují si odpočinout nebo si jen tak rozjímat. Další lavička je na Ličně pod kaštany, jedna zdobí to krásné pískovcové zákoutí u ličenské požární nádrže a jedna se teprve „usadí“ u Kalvárie do míst, kde stávala autobusová čekárna. Měla jsem opravdu velkou radost, že byl nákup laviček trefa do černého, když jsem v pátečním podvečeru navštívila „zasedání ličenského parlamentu“. U sv. Václava pod kaštany seděli na lavičce Vratík Jirků, Jarka Nezbeda, Mirek Pažout a Pepa Doškář, před sebou košík-bramborák plný lahváčů a probírali politickou situaci. Tomu říkám občanská společnost.
Tož, lapněte také!

Obec vs SPÚ

Stejně jako mnoho z vás občanů byla i obec v dubnu kontaktována katastrálním úřadem, abychom dali do pořádku stavebně technickou dokumentaci ke stavbám, které jsou (nebo spíš nejsou) zapsány v katastru nemovitostí. Mnohé jsme již dali do pořádku v minulých letech, např. vůbec nebyla na katastru zapsána požární zbrojnice a kaple na hřbitově. Teď po digitalizaci vyplavala na povrch další nesrovnalost – autobusová čekárna na Bačalkách, ta hezká, opravená. Byli jsme nuceni nechat zpracovat pasport stavby a vše zaznamenat do katastru. Kromě katastrálního úřadu vedeme neustálou diskusi se Státním pozemkovým úřadem, který je správcem nemovitého majetku České republiky. Část našeho nohejbalového hřiště za úřadem a místo, na němž je umístěn septik, leží na pozemcích, jež SPÚ spravuje. Stejný charakter má i prostranství kolem vodojemu.

V tuto chvíli lze užívat tyto pozemky pro potřeby obce pouze za podmínky, že uzavřeme s SPÚ nájemní smlouvu. Nájemné činí Kč 3,-/1 m2 ročně a při ploše, kterou celkově pozemky mají, se nejedná o nevýznamnou částku, zejména uvážíme-li, že se bude platit mnoho let. Pokud to bude reálné (zejména z hlediska charakteru pozemků dle územního plánu), budeme usilovat buď o bezúplatný převod na obec, nebo o odkoupení těchto pozemků nebo jejich části do vlastnictví obce, příp. o směnu za pozemky, které leží mimo intravilán obce. Může se ale také stát, že SPÚ nabídne tyto pozemky v dražbě, vydraží je soukromý subjekt a my budeme mít nového pana domácího (ať žijí Chalupáři!) s ještě vyšším nájmem.

Mnohdy se stane, že jsou občané rozzlobení na chování státních úředníků a institucí a svůj hněv a nevoli si ventilují v obecní úřadovně, protože považují obecní úřad a jeho pracovníky rovněž za „stát“. Obec není ani stát, ani vláda, ani parlament. Jsme územně samosprávný celek

(ÚSC) a ve vztahu k výše jmenovaným institucím jsme na úplně stejné lodi jako řadový občan. Dnes a denně bojujeme s byrokracií, ale bohužel, hospodaříme s veřejnými prostředky, a tak všechny obtěžující a leckdy nesmyslné předpisy musíme dodržovat. Stát vůbec nemá jako prioritu obecní zájem (proč by nám měl nechávat pozemky pod hřištěm bezúplatně?), jeho prioritou je veřejný zájem. Cožpak ale obec a její obyvatelé nejsou veřejností? V tomto uvažování se jen těžko hledá logika.

A tak se 100% můžeme spolehnout jen na logiku přírody – že po jaru přišlo léto a že jestli chceme něco sklízet, tak musíme nejdříve zasít, pracovat a být trpěliví. Přeju vám všem, milí čtenáři, bohatou letní sklizeň.

Ing. Pavlína Kaprasová, starostka

SPOLEK BAČALSKÝ PRAMÍNEK

Tak si to představte. Po čtyřech letech, kdy pro vás vydáváme Pramínek, se opět, a to již podruhé, usnesl kdosi ve státě, že skupina lidí, kteří pracují zdarma ve svém volném čase a ve prospěch ostatních, že se musí nejprve založit jako sdružení (nemůžeme být přeci jen tak ledajaká skupina), pak musí požádat o souhlas „stát“, aby mohlo vydávat svůj občasník, pak musí málem přísahat, že jej bude také posílat na mnoho institucí, jako jsou archivy, knihovny, a snad i muzea a pak může začít. A když to všechno asi tak po roce při vší své práci těch pár lidiček stihne, přijde změna. Všechna sdružení se podle nového občanského zákona zruší, a pokud chtějí pokračovat v nastoleném díle, musí se „překlopit“ na novou formu – spolky.

A tak jsme se stali spolkem i my. Ale nemyslete, že to bylo jen tak jednoduché, že se to snad udělá automaticky. To ne, takto to v našem státě nefunguje. Musíte sepsat stanovy spolku, ustanovit jeho vedení, stanovit právní odpovědnost, rozhodnout, jak se bude hospodařit s penězi (nevadí, že skoro žádné nemáte, že žijete z dárků a příspěvků svých příznivců), prostě pořádek musí být. A pokud dáte dohromady uvedené doklady, opatříte je vlastnoručními podpisy ověřenými na matrice a můžete požádat o zapsání spolku s názvem, který si můžete sami zvolit. Ale ouha. On už takový název existuje. No, představte si, že kdesi v Jihlavě mají též spolek s názvem Pramínek. A tak – všechno znovu. Veškeré dokumenty sepsat znovu, a vymyslet takový název, který snad, no určitě, nikde nemohou mít. Debata o tom, jak nazveme náš nový spolek, nám trvala snad hodinu. Divíte se? No zkuste vymyslet název, v němž musí být slovo „spolek“ nebo zkratka z.s. Rozuměj zapsaný spolek. Napadá vás třeba: bačalský spolek? Tak se určitě žádný jiný v republice nejmenuje, ale co když bude chtít někdo další založit bačalský spolek u nás na Bačalkách? Jak se od sebe odliší? Ano, mohli bychom přidat třeba: bačalský spolek vydávající Pramínek a organizující kloboukovky (zábavné akce, sportovní akce, zájezdy a já nevím, co dalšího). Ale určitě budete souhlasit, že bychom si tím pojmenováním, jak se říká, zavřeli dveře organizovat další aktivity, o nichž ještě dnes ani nevíme. Nebo třeba organizující cokoliv…ale jistě se již teď smějete, kdybychom dali toto do svého pojmenování.

Nuž, stalo se a my jsme zapsáni jako Spolek bačalského Pramínku. Myslíme si, že po čtyřech letech, co „přicházíme“ do vašich domácností, už všichni víte, co je Pramínek informací z Bačalek a Lična, a co všechno společně s obecním úřadem a našimi zastupiteli organizujeme. A tak nám držte palce, ať se nám všem společně daří, a kdo může, přispěchejte s nabídkou v jakémkoliv směru. Neočekáváme úplně, že nám poskytnete hned právní poradnu a služby, jako naše paní Hazdrová mladší. To bylo opravdu sympatické a moc nám to pomohlo. Pomoc může každý i maličkostí – prostě podle svých možností a představ. Všem za to moc a moc děkujeme. Nebýt vaší finanční pomoci, zájmu a příjemných zpráv, kterými nám dáváte najevo, že máte Pramínek rádi, naše chuť pokračovat by se mohla vytratit.

Přejeme krásné léto na Bačalkách i na dovolených.

Redakce Pramínku

POKLADY Z PŮDY

Odpověď na hádanku pokladu z půdy z minulého čísla Pramínku zní: zásobník na párátka. Horním otvorem se zásobník naplnil, šoupě bylo uzavřeno a malou pacičkou po straně jste si zažádali o párátko. To ze zásobníku sklouzlo po drátcích u nožiček a zůstalo na drátku v pohodlné výšce nad stolem, tak akorát, abyste jej mohli dobře uchopit. Praktické a hygienické – provedením i materiálem. Jen si říkám, nakolik bylo dávkování spolehlivé, když v čase mého mládí byla párátka „chlupatá“ - dřevěná a někdy samá tříska.

J. Rukavičková

CESTY TOULAVÝ …

Vždy mne potěší, když dobrá nálada a humor žijí a lidé je rozdávají. Z rozjímání při šlapání do pedálů kola mne nádherně vyrušila tato úžasná mrkev z uschlého stromu. Žehnám lidské tvořivosti pro radost druhým!

Určitě Vás na vašich dovolenkových cestách také něco zaujalo či pobavilo. Sdílená radost se násobí, a tak můžete sdílet se čtenáři Pramínku. Pište na praminek.bacalky@seznam.cz nebo se obraťte na členy redakce.

J. Rukavičková

POZVÁNKY BAČALSKÉ

LIBUŠE – divadlo v přírodě

V neděli 19. července 2015 od 15.00 hodin za pivnicí U Bači se na bačalských prknech, co znamenají svět, poprvé představí ochotníci ze Března u Mladé Boleslavi, kteří si říkají **„Březenské divadlo“.** Je to parta asi 20 lidí, na jejichž vystoupení diváci nešetří chválou. Tentokrát si pro nás připravili příběh z nejstarších českých dějin – příběh kněžny Libuše, Přemysla Oráče a mnohých dalších postav. Že se celé představení ponese v humorném, lehkém a někdy i lechtivém tónu, o tom není pochyb.

Vstupné je dobrovolné, občerstvení zajištěno, snad jen připomenout, abyste se vybavili proti slunci nebo dešti.

KLOBOUKOVKA TROCHU JINAK

V SOBOTU
25. ČERVENCE 2015
(na Jakuba)

Jak rychle to uteklo – na loňské modely kloboučků pomalu usedá prach, některé už spolkla popelnice, některé se naopak staly součástí každodenní garderóby.

Za ty čtyři roky, co se Kloboukovka na Bačalkách pořádá, se stala neodmyslitelným symbolem letních prázdninových legrácek. Stalo se i dobrým zvykem, že soutěž není už jen o kloboucích. Každý se snaží zkombinovat přikrývku hlavy s ostatním šatem, botami a módními doplňky a po provizorním mole se promenují modely, za které by se nemusel stydět ani leckterý pařížský salon.

Přesto jako pořadatelé cítíme, že se pomalu inspirace v oblasti klobouků vyčerpává a že je potřeba kloboukovku inovovat. Inspirovány návštěvou výstavy kabelek (letos v březnu na MDŽ), rozhodly jsme se, že bude mít letošní akce podtitul **„KABELKOVKA“** a že hlavním soutěžním prvkem bude věc, která slouží k mobilní úschově věcí (pro zjednodušení říkejme i nadále kabelka nebo zavazadlo). **Soutěžit budou ženy i muži v následujících společných kategoriích:**

- **Kabelky/zavazadla společenské**
- **Kabelky/zavazadla sportovní a cestovní**
- **Kabelky/zavazadla pro všední den**

Samostatnou kategorií potom budou „DĚTI“.

Očekáváme, že budou soutěžící stejně vynalézaví a originální jako v případě klobouků, takže se na mole objeví nejen štrasová psaníčka či kabelčičky z krokodýlí kůže, ale třeba různé podomácku vyrobené baťůžky, ruksáčky, mošničky a torničky, kufříky a košíky, rance a bůhví co ještě vás napadne.

Časový harmonogram zábavného odpoledne bude podrobně rozepsán na plakátech, zde jen ve zkratce a orientačně:

13.00 - 14.00 hodin zápis soutěžících
14.00 - 15.00 hodin promenáda před porotou
15.00 - 16.00 zábavný program pro děti i dospělé
16.00 - 17.00 vyhlášení výsledků soutěže a předání hodnotných cen.

Pro dobrou náladu i k tanci nám **od 16.00 hodin až do večera přijdou zahrát Bakováci a možná se objeví i ……. Občerstvení si vzali pod patronaci Mr Steak nad Mrs Sausage** (Dan Tarant s Renčou Preisovou). Snad už si jen přát hezké počasí. Hlavní jste ale na Kabelkovce vy – vy všichni, co na jedno odpoledne zanecháte pletí záhonů, řezání dříví, nahazování zdí a krmení už tak překrmených domácích mazlíčků. **Kdo neprožije Kabelkovku, jakoby nebyl!**

Za pořadatele - Obec Bačalky a z. s. Bačalský Pramínek
zve Pavla Kaprasová

KDO SI HRAJE NEZLOBÍ

Přijďte v sobotu 29. 8. od 14 hodin do Pivnice U Bači na odpoledne plné zábavy a her a večer s kapelou. Na závěr prázdnin oprášíme staré hračky. Zavzpomínáme, s čím jsme si hrávali. Jaké bylo naše dětství, dětství našich rodičů a prarodičů. **Zapátrejte v paměti, prohledejte své domovy a najděte hračky, se kterými jste si**

hráli Vy nebo Vaši rodiče. Pokud takovou vzácnost doma máte, a budete se chtít zapojit, kontaktujte nás způsobem Vám nebližším, nebo prostě přijďte – budeme si hrát, vzpomínat a soutěžit ve skládání kostek, hlavolamů nebo jezdit po železnici (autodráze), pokud ji někdo vůbec ještě postaví.

Za kolektiv, který se do příprav pustil zdraví Alena Varhanová a Radka Pelantová

POZVÁNKY OSTATNÍ

AIDA na Sychrově

Představení opery Aida od G. Verdiho v zámeckém parku se zahraničními sólisty. Představení se koná **v pátek 14. srpna 2015 od 20.00 hodin**. Pro případ deště bude hlediště zastřešeno. Vstupné od 490 do 1950 Kč. Předprodej: Ticket art a na pokladně zámku Sychrov.

Regionální muzeum Jičín

nabízí po dobu prázdnin hned dvě zajímavé výstavy:

1. **„Rodinná loutková divadla a vzpomínky na dětství bez internetu“** – pro všechny, kdo mají rádi pimprlata.

2. **„Udělej si sám II. – ve jménu Přemka Podlahy“** - výstava kutilských zázraků, které se zrodily před r. 1989

„SMÍM PROSIT“ 1960

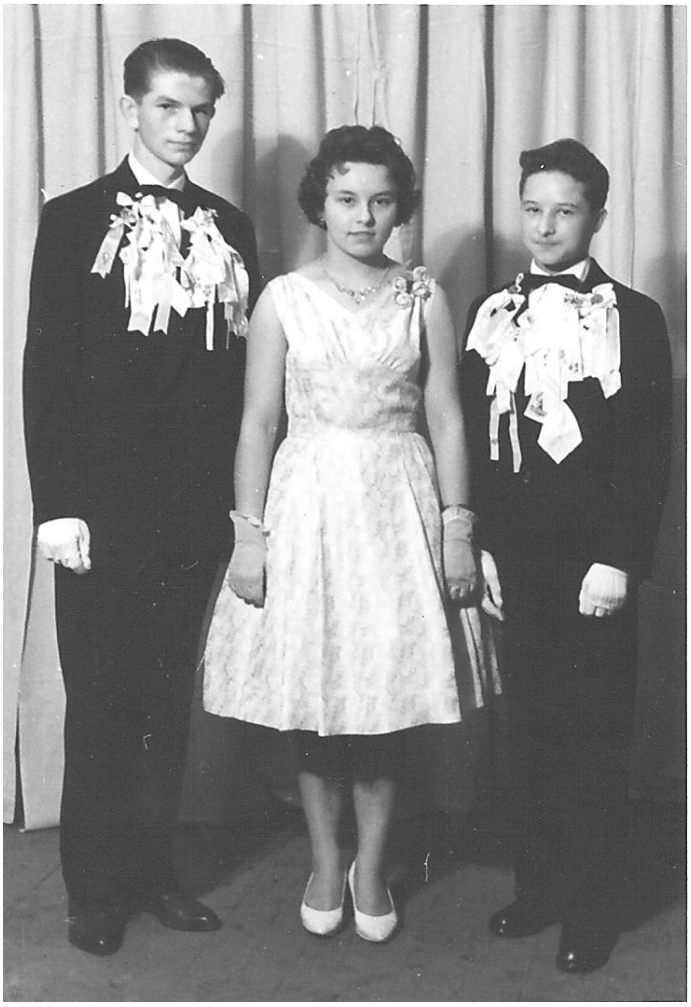

Taneční aneb „Uvádění mládeže do společnosti“

Psal se rok 1960. Dávno, tomu dávno, povzdechne si současná mládež. Uvádět mládež ve věku 14let do společnosti v té době bylo běžné. Dnešní mládež, i poněkud mladšího věku, je již společností protřelá. Nic méně, trocha etikety neuškodí nikomu.

Rodiče učinili patřičné kroky a mne čekaly soboty plné tanečních rytmů. Nebudu zapírat, pohybem jsem posedlá, a tak těšení nebralo konce. Copak šatičky, s těmi je to jednoduché. Maminka je švadlena a spořivá, tak již nějaké parádní látky měla připravené. Pak přišly na řadu botičky. Do školy chodím jen v nízkých botách, kramflíček jsem měla tak maximálně 2 cm vysoký, tož nechám se překvapit. Botičky – lodičky, výběr z různých barev, výška „šteklíčku“ 3 až 4 cm, cena 40,-Kč. Ano, cena přijatelná na tehdejší dobu, netřeba závidět. Botičky byly atlasové, neboli látkové. Maminka mi koupila jedny bílé a jedny bleděmodré. A šlo se na „věc“. Doma trochu zkoušení, procházení, tréninku. Tatínek tancoval rád a dobře, a těšil se, až vyvede dceru po tanečních na první ples. Tenkrát byly zábavy každou zimní sobotu a v neděli odpolední „čaje“ pro mládež.

Jsem menšího vzrůstu, o tanečníky by tedy neměla být nouze. Z naší třídy jsme se tanečních účastnili téměř všichni. A tak mě byl přidělen tanečník mé výšky. Šikovný, pohledný hoch, jen já spokojená moc nebyla, protože stále vzhlížím k výšinám. Problém nastal, když jsem se doma koukla na mé atlasové střevíčky. Vždyť byly tak krásně bílé! Co to? Ano, vážení, černý krém od pánských bot nemá společenskou průpravu. Po každém večeru nastoupilo tedy „čikuli“. Jiný prostředek či možnost nebyla, aby botičky trochu „vypadaly“ na příští lekci.

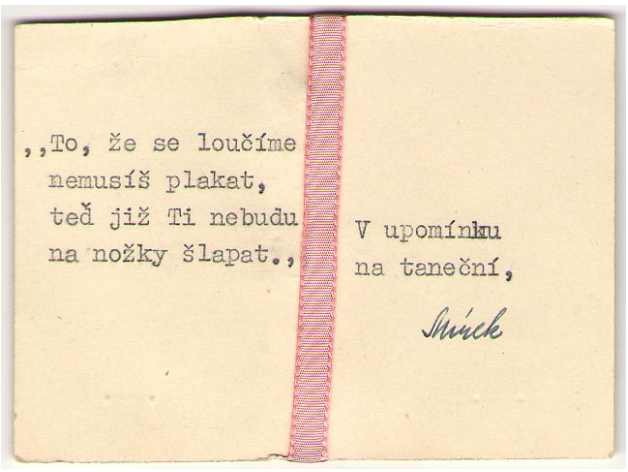

Pan mistr a jeho žena dojížděli z Prahy a byli asi ve věku padesáti let. Oba se na parketu pohybovali tak lehce, jako by se vznášeli. Zvláště paní mistrová nás překvapila při své trochu tělnatosti. Větší překvapení však nastalo asi po páté lekci, když pan mistr nám řekl, že na příští hodinu si máme vzít ručník, pokud možno čistý. Důvod neprozradil. O to víc jsme se na další lekci těšili. A tak jsme se s ručníkem začali učit „twist“.

Taneční jsem si užila dvakrát. Za rok jsem chodila opět s bratrem. A aby toho nebylo málo, vymetla jsem s rodiči každý ples. Baráčnický - protože máme domeček, hasičský – to kdyby u nás hořelo, aby přijeli hasit, říkala maminka. Nádražácký - do práce se přece jezdí vlakem. Myslivecký - v tombole je třeba vyhrát zajíce či bažanta. Rybářský – co kdyby se vyhrál kapr. A tak šel zimní čas ve společnosti bez televize.

J. Loudová

PÁNOVÉ, ZADEJTE SE, PROSÍM

Libáňské kurzy tance 2015

Tento magický pokyn mistra tance Jiřího Šulce v doprovodu šarmantní partnerky, kteří vedou taneční kurzy v Libáni, letos o prázdninách uslyší mnohokrát i naše dvě slečny: Nela Preisová a Tonka Rukavičková. Pryč jsou ty časy, kdy jako malá děvčátka chodily o velikonocích s pomlázkou koledovat, na hlavě spletené culíky s mašlí a s hihotem odříkávaly svoji říkanku: „Já jsem malý zajíček . . . „. Teď jsou z nich obou samých také krásní „zajíčci“. Tentokrát ale s vlasy rozpuštěnými, v elegantních sukýnkách a obuté do lodiček s pořádným kramflíčkem.

První hodiny to samo sebou nejsou žádná „stardance“. Občas to odnese přišlápnutý palec, vyvrtnutý kotník a nebo lehká dezorientace na parketu. Taneční ale nejsou jen o tanci. Jsou také o společenském chování. Takže zapomeňte, pánové, na ruce v kapsách či nezbytné konverzační vsuvky, které označují to nebohé zvíře do tahu; dámy, přestaňte se hrbit, popíjet na veřejnosti vodu přímo z lahve a klouzat se v lodičkách po parketách.

Vidíte, je to lekce od lekce lepší. I přítomné dozorující maminky a babičky, dříve tak vznešeně označované za „garde“, jsou spokojené. Dnes si už tak mnoho hlavu nelámou, zda seženou tu správnou látku a střih, aby mohly dceři ušít vábivé šatečky. Dnes projíždí na internetu katalogy půjčoven společenských šatů a hledají kompromis mezi cenou půjčovného a stavem peněženky. Ouvej, s blížícími se prodlouženými a hlavně věnečkem možno hovořit, podobně jako v národohospodářských vědách, o rozevírajících se nůžkách. A nutit dnešní mládí do skromnosti? No, to je, maminky, skutečně vysoká hra z oblasti psychologie. Sem tam upadne i slzička (teď nevím, komu častěji, zda dcerám nebo maminkám). Ale i to k tanečním patří stejně jako radost i lítost, vzdor i pokora nebo první pusa kdesi v šatně . . .

Přání na závěr: ať právě ty „vaše“ taneční patří k tomu nejhezčímu, na co se po letech vzpomíná. Krásné taneční léto, kopretinky!

Pavla Kaprasová

Naši bačaláci podvacátéprvní…

Renata Folprechtová

Usměvavá, elegantní
každým coulem hezká paní.
Potkáte ji s prima mužem
co nám v obci vždy pomůže.
Je to sympatická dvojka
Drahuška a Jirka.
/Podzimkovi/

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V měsíci červenci a srpnu slaví svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Hájková Miloslava
Egrt Vladimír
Rampasová Libuše
Soukup Pavel

Redakce Pramínku přeje všem hezkou oslavu svého výročí, radostný a naplněný život.

Fota jsou z víkendu otevřených dveří 11. až 12.7.2015 v růžové zahradě manželů Pelcových ve Skuřině.

V NEDĚLI 19. ČERVENCE 2015
od 15.00 hodin za Pivnicí U Bači
LIBUŠE – v lehkém tónu uvedou ochotníci „Březenské divadlo“. Více na straně č. 5.

V SOBOTU 25. ČERVENCE 2015 (na Jakuba)
od 13.00 hodin za Pivnicí U Bači
KLOBOUKOVKA TROCHU JINAK
Více na straně č. 5.

V SOBOTU 15. SRPNA SELSKÉ TRHY
Program bude uveden na plakátech a webových stránkách obce.

LETNÍ NÁLADA

Po šesti létech

Sedím v cukrárně na náměstí v Libáni, popíjím oblíbenou kávu a čekám na paní domácí, která se stará o zásoby. Je krásné slunné dopoledne, kvetoucí lípy zpívají včelím sopránem. Rozhlížím se po čistém náměstí a vzpomínám, jak vypadalo před šesti lety, kdy jsme se přistěhovali do tohoto kraje. Mám štěstí, vidím stejného souseda se stejným starým kolem. Objíždí zdejší obchody a vyměňuje si zaručeně čerstvé zprávy o politickém dění nejen u nás s dalším nákupčím. Některé lidi poznávám a necítím se již tak cize. Dokonce vidím, že kupují stejné časopisy a zdraví se křestními jmény s ostatními.

Náměstí je od té doby jiné. Asfaltový povrch rozdělují bílé čáry jako šachovnici, aby nás navedly do příslušného chlívku. Potraviny mají novou výlohu a dveře. Další obchod s pochutinami vznikl naproti poště. Změnili se i někteří majitelé několika obchodů. Nově nabízí pečivo obchod vedle cukrárny Karolínka. Restaurace „Radnice“, tak jako potraviny a městský úřad má nový kabát i okna a totéž se dokončuje na zdravotním středisku. Několik obchodů změnilo sortiment i několikrát, ale poklidná atmosféra je bohudík stejná. Za zdravotním střediskem vzniklo autobusové nádraží, lékárna má stále dražší léky, stále jsou tu dvě drogerie s dobrým sortimentem. Jedu domů na Bačálky a příjemnou náladu mi opět kazí silnice, která nám ničí povozy. Asi daň za klid a také proto, že tu nebydlí žádný vysoce privilegovaný úředník.

Slávek z Bačálek Zeler

Toto číslo vychází 18. 7. 2014. Příští vydání Pramínku plánujeme na 28. 8. 2014.
Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.
Měsíčník/dvouměsíčník. Vydáván na Bačalkách. Vydavatel: Spolek bačalský Pramínek, Bačalky 101, 507 23 Libáň, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239. Výtisk je zdarma. Tisk je hrazen z dobrovolných příspěvků občanů a příspěvku obce.
Tento výtisk připravili: Varhanová Alena, Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Zeler Slávek. Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor. Grafická úprava: J. Rukavičková. Tisk: Sl. Zeler. Další fotografie z akcí v obci najdete na www.bacalky.cz v sekci FOTOGALERIE.
Roznášku zajišťují: S. Zeler, M. Hazdrová, K. Laušmanová, Z. Šátková. **S náměty a připomínkami** se obracejte na kohokoliv z naší redakční skupiny nebo posílejte na email praminek.bacalky@seznam.cz, či vhoďte do schránky Pramínku u pivnice na Bačalkách nebo na plotě bývalého obecního úřadu u stanoviště kontejnerů na rozhraní obcí Bačalky-Lično. *Ve společenské kronice zveřejňujeme jména těch, kteří v daném měsíci oslaví „kulaté či půlkulaté“ výročí a těch, kteří jdou životem již déle než 70 let. Pokud si nepřejete být uvedeni, sdělte to prosím redakci.*
Děkujeme za spolupráci a podporu. Vítáme vaše příspěvky, náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.